

Evlatlık Mustafa' Nın Öyküsü

– Ahmet Yüksel · 04 Şubat 2013

.Bir insanın yaradılıştan olan kaderi, bana göre doğuştan kötü yazılmışsa bana göre onu değiştirmek ne yapsan asla mümkün değildir. Hâlbuki bazı kişiler bunu kesinlikle kabul etmezler ve onlar derler' ki, ben asla kadere inanmam. Ben kendi kaderimi istersem ne yapar, yapar, uğraşı istediğim doğrultuda kendi kaderimi yaşarken değiştirebilirim derler. Bazı insanlar. Onlar kendi hayatının önceden doğuştan çizilmiş alın çizgilerini sonradan yaşarken istediği doğrultuda çizebileceklerini değiştirebileceklerini söylerler.

.Bu gerçekten doğru' mudur yoksa değil' midir, onu pek bilemiyorum amma, ben kendi şahsım adına bir kaderciyim ve kadere inananlardanım. Yazılmış alın yazıma kaderime inanan ve asla onun sonradan değişmediğini söyleyenlerden biriyim.

Yalnız bu sözlerimin hemen yanına şunu da ilave edeyim, bu benim kaderimdir alın yazımdır diyerek' de kendimi esen bir rüzgârın, ya da akan bir selin önüne bırakıverenlerden' de hiç değilim. En azından kendi kaderim içinde güzel yaşamaya çalışır yaptığım her işin doğrusunu yapmaya' da çalışırım.

.Şimdi sizler bana neden böyle konuşuyorsun diyeceksiniz, ben öyle' ki, bulunduğum yaşadığım insan çevrelerimde bu doğuştan alınlarına yazılmış olan kaderlerini değiştirmeye uğraşıp çalışıp da, bir türlü onu ne yapsalar değiştiremeyen insanlardan pek çok insanları gördüm.

.Bunlardan birini tanıyorum onun hayat hikâyesini onun acıklı dramatik öyküsünü anlatayım mümkün olduğunca kısaca isterseniz sizlere buradan.

.Adı Mustafa bu ismi ona sonradan koymuşlardı. Onun hâlbuki gerçek ismi neydi ne isim vermişlerdi kimse bunu bilmiyordu ona bu ismi bir sabah namazı sonrasında cami kapısında yeni yuvasına teslim ederlerken.

.Belki de bu yeni doğmuş cami imamı tarafından adına Mustafa denen çocuk, yasak bir aşk ilişkinin taze meyvesiydi. Adı konulan yeni yuvasına kavuşturulan talihsiz çocuk olan öyküsünü anlatacağım Mustafa. Doğduğu günün ertesi gecesinde kimsenin görmediği bir zamanda konmuştu bir caminin kapısı önüne konan camiye namaz kılmaya gelenler tarafından bulunan talihsiz yavru.

.Onu bir cuma günü sabah namazına gelenler cami kapısının önünde bulmuşlardı, kışa yaklaşılmaya yakın bir ayda ve soğuk bir son bahar günü kapı önünde, tam' da donmak üzereyken.

.Onu bulduklarında devletin, ne bir çocuk bakım evi vardı. Ne de bunu büyütme bakmak üzere yerleştirebileceği bir yeri bir resmi kurumu vardı çocuğun bulunduğu çevrede.

.Hoca efendinin camiye namaza gelenlerden ve etraftan soruşturmasıyla ve onun için etraftan bir yer bir barınak olarak verebileceği hali vakti yerinde bir şahsı araştırmasıyla ona ancak bir yer bulunmuştu.

.Kendi çocuğu olmayan fakat çocuk sahibi olmak isteyen hali vakti yerinde bir aileye teslim edilmişti ve teslim ederken de, bu sahipsiz kimin çocuğu belirsiz olan annesiz babasız çocuğun adına da yeni yuvasına teslim edilirken bunun adı artık bundan sonra, Mustafa olsun demişlerdi.

.Sahipsiz annesiz babasız bir çocuk olan Mustafa, artık teslim edildiği bu hali vakti yerinde olan alenin tek ve kendi çocuklarıymış gibi verilen bu aile içinde kim olduğunu bilmeden büyüyordu. Kimse onun bir başkasının çocuğu olduğunu bilmiyor, herkes onu evlatlık edinenlerin öz kendi çocukları olarak

biliyorlardı.

. Mustafa büyüyüp okul çağına gelince onu kendi çocukları gibi gittiler bir ilkokula yazdırdılar. Derken orası bitti, onun arkasından bizim Mustafa ortaokul onun arkasından' da yine bir gün, liseye gitmeye başladı.

.Artık Mustafa mutluydu ve onu çok seven onu okutmaya çalışan onun okuyup büyük yetişkin bilgili eli iş tutan toplum içinde bir birey olmasını sağlamaya çalışan bir ailesi vardı.

.Bir ara onun bu yeni ailesi buldukları ne var ne yok satıp bu şehirden ayrıldılar başka şehre göç ederek buldukları ortamdaki uzaklaşıp mekân değiştirdiler ve onlar kimsenin tanımadığı yeni bir yere yerleştiler.

.Buldukları yaşadıkları eski çevreden uzaklaşarak bir başka kalabalık bir şehre göç ettiler. Evlatlık edinerek kendi nüfuslarına aldıkları Mustafa' yı burada büyütme ve okutmaya başladılar.

.Mustafa büyüdükçe daha yakışıklı zeki ve çalışkan bir talebe olmuştu. Okulundaki genç kızların sevgili olabilmek için arkasında koştuğu, onunla arkadaş olabilmek için yarıştığı bir talebeydi.

Okuldaki onun arkadaşlarından ve onun okulundaki ona ders veren öğretmenlerinden bile hiç kimse onun aslını araştırmıyor bunun gerçek kimliğini bilmiyorlardı.

.Bunu okulunda çalışkanlığı ile yakışıklılığı ile sevilmiş Mustafa kendisi de bilmiyordu saten. Zengin ve hali vakti yerinde olan ailenin şımarık çocuğuydu artık gençliğe doğru yavaş, yavaş adımını atan okullu Mustafa.

.Mustafa lise son sınıfta okulunu bitirmek üzereyken ailesi, o çok sevdikleri evlat edindikleri Mustafa'nın bir gün hastalandığına şahit oldular.

.Anne babası onu hemen hastaneye götürdüklerinde, kendi öz çocukları gibi çok sevdikleri bu lise son sınıftaki oğullarının yakalandığı ölümcül hastalığını duyunca dünyaları adeta karardı.

.Mustafa çok çabuk tedavi edilmesi gereken, ölümcül bir böbrek hastasıydı. Ve ona en kısa zamanda uygun bir böbrek bulunmazsa doktorların dediğinde göre, çok geçmeden yakında ölebilirdi. Oğullarının hastalığı ile yıkılan anne babayı bir telaş aldı.

.Önce evlatlıklarına kendileri böbreklerini vermek istediler ama yapılan araştırmada onların verecekleri kendi böbrekleri, oğullarına verilebilecek durumda olmadığını öğrenince anne babaları başka kişilerden böbrek bulma yoluna gittiler.

Bir gün öğleden sonra bunların hastanede oldukları bir günde, hiç beklemedikleri güzel bir olay oldu. Hastane etrafında o gün dolaşan bir aile vardı. Bu kişiler, bunların ölümcül böbrek hastası olan hasta oğulları için çevreden böbrek aradıklarını duymuşlar öğrenmişlerdi o birileri.

.Bu bir hasta anneydi ve de onun Mustafa ile aynı yaştaki oğluydu. Anne yatalak iki tarafı da, tutmayan bir kadındı. Oğlu Ali ise hasta annesinin ilaç masraflarını karşılayabilmek ve hasta annesi evinde yatarken evinin geçimini sağlayabilmek için çok zorlanan fakir paraya pula muhtaç biriydi.

.O günde bu aile hastaneye kontrole ve doktorlara biten ilaçlarını yazdırmaya getirmişlerdi. Bu fakir ailenin oğlu olan Ali, hasta yatalak annesini doktorlara tedavi ettirebilmek için kıvranyor uğraşiyor çabalıyordu.

.Hastane içinde dolaşırken duymuştu böbrek hastası olan Mustafa için uygun etraftan uygun bir böbrek arandığını. Hasta annesine fakirliğinden dolayı doğru dürüst bakamayan Ali gizlice Mustafa'nın

babasına yaklaştı.

.Ona yüklü bir para karşılığında hiç çekinmeden kendi böbreğinden birini seve, seve verebileceğini söyledi.

.Dünyalar artık böbrek hastası oğlu olan, Mustafa'nın kendisini çok seven babasının ve onun annesinin olmuştu. Mustafa' nın babası oğlunun kurtulması için, saten gerekirse bütün servetini bile çoktan vermeye hazırdı.

.Bir kenarda buluştu gizlice o buluştukları kenarda alınacak böbrek için pazarlıklar yapıldı. Ödenecek para konusunda mutabakat sağlanıp anlaşıldı, konu kapandı. Ali hastanede bunlara böbrek vermek isteyen uzaktan bir akraba gibi tanıtılarak böbreğini vermek üzere gerekli işlemlere başlatıldı.

.Ali' nın vereceği böbreği, hasta olan Mustafa' ya uygundu. Sorun yoktu. Her iki genç' de işlemi, gerçekleştirmek üzere hastaneye yattı ve aynı ameliyathanede yan yana yatırılarak, onların böbrek nakil işleri yapıldı.

.Artık böbrek hastası olan Mustafa içinde bulunduğu yakalandığı ölümcül böbrek hastalığından kendisine böbreğini annesine bakabilmek için satan, bu tanımadıkları kim olduklarını doğru dürüst bilmedikleri fakir Ali'nin hastanede verdiği böbrek sayesinde kurtulmuştu.

.Mustafa bu hiç tanımadığı yaşıtı olan Ali sayesinde, yeniden kaybetmek üzere olduğu eski sağlığına kavuşmuş, bir o kadar da kendisini öz çocukları gibi seven varlıklı ailesini de sevindirmiş olmuştu.

Sıra artık, kendilerine para karşılığında' da olsa, kendi böbreğini Mustafa'ya veren onu neredeyse ölümden kurtaran Ali'nin bakıma muhtaç hasta yatalak ailesini evlerinde gidip ziyaret etmeye onlara minnet borçlarını sunmaya teşekkür etmeye gelmişti.

.Çeşitli hediyeler alındı ve hep birlikte Ali'nin evine gidildi. Ali işsiz bir gençti fakirlikten doğru dürüst okuyamamış genç yaşına rağmen orada, burada çok değişik işlerde çalışarak ancak evlerindeki yatalak hasta annesine bakabilen fakir bir gençti. Ali ve yatalak annesinin onlara anlattığına göre, küçük yaştaiken yüzünü bile hatırlamadığı görmediği babasını kaybetmişti.

.Babasından kalan bu iki göz derme çatma kenar mahallerden birinde olan gecekonuda yaşıyorlardı, o böbreğini veren Ali bazen komşularına annesini emanet ediyordu. Sonra da gidip bulabildiği çeşitli işlerde çalışıyordu. Bazen de hiç iş bulamayınca, evde kalıp hasta annesine bakıyor ve evde olmadığı zamanlarda birikmiş ev işlerini yapıyordu.

.Mustafa anne babasıyla bunları evlerinde ziyaret ettiği sırada onlarla çeşitli konulardan konuşurlarken hiç beklenmedik bir olay oldu, büyük bir gerçekle yüz yüze gelmişlerdi.

.Ölmekten artık hiç korkmayan hatta ölmeyi adeta çok isteyen Ali'nin hasta annesi yatalak hale gelmiş bakıma muhtaç kadın, bunlara hasta yatağında başından geçen eski günlerini hayatını birer, birer ne olduysa başından neler geçtiyse anlatıyordu.

.Oğlu Ali'nin bir ikizin daha olduğunu babalarının bir kaza sonucunda bir gün gittiği bir yerde ölünce, çocuklarının ikisine birden bakamayacağını düşünerek, onlardan bir tanesini mecburiyet karşısında bir gün gece yarısı vaktinde ismini hatırladığı bir cami kapısına üzülererek bırakmak mecburiyetinde kaldığını anlatmaya başlamıştı. Mustafa'nın onu ziyarete giden oradaki varlıklı annesine ve babasına.

.Bunları Mustafa'nın ailesine anlatan Ali'nin evdeki yatalak yerinden doğru dürüst kalkamayan fakir annesi konuşurken, şimdiki çektiği hastalığın esas sebebinin de ondan olduğunu, istemeyerek yaptığı bu

davranışından dolayı da, Allah talanın daha hayatta iken kendisini bu yolla cezalandırdığını düşünüyor söylüyordu. Sonra da evlerde nasıl temizlik işleri yaparak Ali ile ne zor şartlar altında nasıl yaşadığından bahsediyordu Mustafa'nın ailesine durmadan.

Ali'ye güç bela onun bunun evinde temizlik işlerinde çalışarak ancak ilkokulu bile zar, zor okutabildiğini fakat ona, ondan sonrasını okutamadığından bahsediyordu anlatırken.

.Mustafa'nın anne babasına bu hasta kadın daha çok yardım istercesine dertlenip duruyordu yattığı hasta yatağında hiç durmadan. Bunları anlatırken kendisinin nereden geldiğini nasıl bir ailenin oğlu olduğunu bilmeyen Mustafa da bunları dinliyordu.

.Bir ara bunların kendi aralarında konuştukları lafları değişti döndü dolaştı sonunda oğulları Ali ile Mustafa' nın yaşlarının aynı olduğuna geldi.

.Aileler her ikisinin de aynı yaşta olduğunu konuşmalarında görünce şaşırılmışlardı ve sonra şüphe içinde bir Mustafa'ya bakıyorlardı ve bir' de onlar dönüp Ali'ye bakıyorlardı. Mustafa' da ve ona böbreğini veren kendisini hastalıktan kurtaran Ali de, şaşkın hiçbir şeyden habersiz kendi aralarında başka, başka konulardan konuşuyorlar arkadaşlık kuruyorlardı.

.Mustafa' nın annesinin ve babasının içine onlar orada konuştukça içlerine bir kurt düşmüştü. Acaba hastalıktan kurtulan Lise son sınıftaki bu evlatlık oğulları Mustafa, kendisine bir böbreğini satarak veren Ali' nin diğer ikiz kardeşi olabilir miydi diye düşünüyorlar hep bu konudaki olasılıkları değerlendiriyorlardı.

.Aileler gerçek bu muydu acaba diyordu içinden içinden, içinden onlara bakarlarken ve onlara sezdirmeden her olasılığı düşünerek.

.Mustafa ile aynı yaşta olan Ali' nin yüzlerine gözlerine renklerine bakıyorlar onların ikizi olup olmayacağına karar vermeye çalışıyorlardı. Fakat her ikisine' de iyicene baktıklarında birbirine benzemiyordu. Onların benzeyen tek bir yerleri vardı o da, onların kahverengi gözleriydi. Hatta onların anlatıldığına göre huyları bile birbirlerinin huylarına benzemiyordu.

.Adam yatalak bir olan, hasta yatan anneye durmadan sorular soruyor cami önüne bıraktığı diğer çocuğunu nerede ve hangi caminin önünde bıraktığını onun ağzından öğrenmeye çalışıyordu.

.Sonunda bir gerçek ortaya çıkmıştı. Böbrek nakli yapılan hastalıktan kurtulan Mustafa Ali'nin ikiziydi.

Onlar aynı yumurta ikizi olmadığından, birbirlerine hiç benzemiyorlardı amma, kaçınılmaz olan esas gerçek de buydu. Çocuğun bir gece yarısında bırakıldığı cami aynı camiydi ve yer aynı yerdü çünkü.

.Kader onları on dokuz koca yıl sonra, bir gün hastalık için gittikleri bir hastanenin koridorlarında ve bir hayata dönüşü yeniden gerçekleştiren ameliyathane odasında yatarlarken birbirlerine hayat verirken buluşturmüş karşılaştırmıştı.

04 Şubat 2013

Yüksel Şanlı er